

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2025. április 25., péntek

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás az Alaptörvény tizenötödik módosításával összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló 2025. évi V. törvényhez	490
Végső előterjesztői indokolás a nemzetközi polgári repülésről Chicagóban, az 1944. évi december hó 7. napján aláírt Egyezmény Annex 1. és Annex 2. módosításainak kihirdetéséről szóló 2025. évi VI. törvényhez	492
Végső előterjesztői indokolás az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Szervezetének tagjai közötti partnerségi megállapodás kihirdetéséről szóló 2025. évi VII. törvényhez	493
Végső előterjesztői indokolás az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Kirgiz Köztársaság közötti Megerősített Partnerségi és Együttműködési Megállapodás kihirdetéséről szóló 2025. évi VIII. törvényhez	496
Végső előterjesztői indokolás az egyes állami tulajdonban lévő részvénytársaságokkal kapcsolatos törvények módosításáról szóló 2025. évi IX. törvényhez	498
Végső előterjesztői indokolás az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény módosításáról szóló 2025. évi X. törvényhez	500
Végső előterjesztői indokolás a személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosításáról szóló 2025. évi XI. törvényhez	501

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás az Alaptörvény tizenötödik módosításával összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló 2025. évi V. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Magyarország Alaptörvényének tizenötödik módosításáról szóló javaslatához (a továbbiakban: alaptörvény-módosítás) kapcsolódóan – figyelemmel arra, hogy az Alaptörvény Záró és vegyes rendelkezései része 4. pontja szerint a Kormány köteles az Alaptörvény végrehajtásához szükséges törvényjavaslatokat az Országgyűlés elé terjeszteni – szükséges az alkotmányozó akaratának megfelelő törvénymódosítások végrehajtása is.

Erre tekintettel a törvényjavaslat célja az, hogy az Alaptörvény tizenötödik módosításához kapcsolódó törvénymódosításokat elvégezze.

Ez az indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1–4. §, 7–13. §, 15–25. §, 29–30. §

Az Alaptörvény tizenötödik módosítása arról is rendelkezik, hogy az Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdésében a „fogyatékkal élő” fordulatot a „fogyatékossgal élő” megfogalmazás váltsa fel. A „fogyatékossgal élő” kifejezés azért előnyösebb, mert világosan elkülöníti a személyt az általa tapasztalt élethelyzettől, ezzel hangsúlyozva, hogy a fogyatékossgal csak egy aspektusa az egyén életének, nem pedig annak meghatározó jellemzője; így az emberközpontú megközelítés elősegíti a méltóság és az identitás komplexebb értelmezését, miközben összhangban áll a nemzetközi ajánlásokkal és a befogadó társadalmi normákkal.

Az alaptörvény-módosításra szükséges a jogalkotónak is reflektálnia azáltal, hogy a szemléletváltást az egyes ágazati normákban is átvezeti.

5–6. §

Az Alaptörvény L) cikkével összhangban szükséges az e törvényhelyekben szereplő fogalmak technikai pontosítása.

14. §

Az alapvető jogok biztosának az Alaptörvény 30. cikkében meghatározott kiemelkedő fontosságú alapjogvédelmi tevékenységére tekintettel szükséges annak biztosítása, hogy a biztos az e tevékenységét elláthassa mindaddig, amíg a köztársasági elnök javaslatára az új biztost az Országgyűlés meg nem választja. Mindezzel biztosítható, hogy a biztos az alapvető jogokkal kapcsolatban tudomására jutott visszasságokat továbbra is vizsgálhassa vagy vizsgálathassa, orvoslásuk érdekében általános vagy egyedi intézkedéseket kezdeményezhessen, tevékenységét e függő állapot ne akadályozhassa.

Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 16. § (1a) bekezdésének fentiekben ismertetett módosítása mellett a 15. § pontosítása is szükséges a teljes körű koherencia megteremtése érdekében.

26. §

A javaslat egyértelművé teszi, hogy összehangolt védelmi tevékenység elrendelésének nem akadálya, ha egyidejűleg különleges jogrend is fennáll.

27. §

Az Alaptörvény tizenötödik módosítása az Alaptörvény 53. cikk (1) bekezdés b) pontjának megállapításával veszélyhelyzetben szűkítette a Kormány rendeletalkotási hatáskörét. Az Alaptörvény rendelkezéseinek megfelelően a Kormány kizárólag az Országgyűlés által, meghatározott időre adott felhatalmazás szerint alkothat törvényi rendelkezéstől eltérő vagy törvény alkalmazását felfüggesztő rendeletet. Az Alaptörvény értelmében ezen országgyűlési felhatalmazás tehát egyrészt a rendeletalkotás időbeli terjedelmére vonatkozó határozott időtartamot, másrészt azon szabályozási tárgyköröket határozza meg, amelyekre nézve a Kormány egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet.

Az Alaptörvény módosítása alapján a jövőben az Országgyűlés által felhatalmazás adható mind a veszélyhelyzet meghosszabbítására, mind pedig veszélyhelyzetben az egyes törvények alkalmazásának felfüggesztésére, törvényi rendelkezésektől eltérésre. Az Országgyűlés e kérdésekben a felhatalmazásokról egyidejűleg vagy külön-külön is dönthet, így külön-külön is meghatározhatja a felhatalmazások időtartamát. Indokolt ezért mindkét felhatalmazás esetén a javasolható időtartamot 6 hónapban meghatározni.

A javaslat az Alaptörvény módosításának végrehajtására megállapítja azon garanciális jellegű, sarkalatos törvényi kereteket, amelyben az Országgyűlés a felhatalmazását megadhatja a Kormány részére a törvényektől történő eltérés, azok felfüggesztése tárgykörében.

Az Országgyűlés törvények alkalmazásának felfüggesztésére, illetve törvényi rendelkezésektől eltérésre a veszélyhelyzetet kiváltó esemény megelőzésével, kezelésével, felszámolásával, továbbá káros hatásainak megelőzésével, illetve elhárításával közvetlenül összefüggően, a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló 2021. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Vbö.) 80. § (2) bekezdése szerinti tárgykörökben, illetve általános jelleggel adhat felhatalmazást a Kormány részére. Az Országgyűlés ennek megfelelően minden esetben mérlegelheti, hogy a konkrét helyzetben mely törvényi szabályozástól eltérés lehet indokolt a veszélyhelyzetet kiváltó körülményre nézve, és a Kormánynak kizárólagosan erre tekintettel adja meg a rendeletalkotásra a lehetőséget. Ez a jogbiztonságot előmozdítva korlátok közé szorítja a jogrendszer koherenciájának esetlegesen kialakuló töredezettségét, amely a törvénytől eltérő alkalmazási szabályok bevezetésének szükségszerű sajátossága, mivel ilyenkor az adott életviszonyra vonatkozó szabályok – időlegesen – különböző jogszabályokban találhatóak meg.

A Vbö. 80. § (2) bekezdése szerinti tárgykörök nem pusztán a különleges jogrendben megalkotható törvényi rendelkezésektől eltérő vagy azokat felfüggesztő rendeleti szabályok tekintetében rögzítik a lehetséges beavatkozási tárgyköröket, hanem a Vbö. – hatályos, és változatlanul hagyott – 80. § (1) bekezdésével összhangban a bevezethető rendkívüli intézkedések tekintetében is. A javaslat szerinti módosítások eredményeként ezen szabályrendszer megerősítésre kerül, illetve a javaslat megteremti a Vbö. 80. § (2) bekezdésének az új 80. § (2a) bekezdéssel való összhangját.

A Vbö. így kialakult szabályrendszere alapján a hadiállapot és szükségállapot idején továbbra is felhatalmazás nélkül lehetséges törvényi rendelkezésektől eltérő vagy azokat felfüggesztő rendeleti szabályokat alkotni, míg veszélyhelyzet esetén ehhez az Országgyűlésnek az érinthető tárgyköröket is tartalmazó felhatalmazására is szükség van. A bevezethető rendkívüli intézkedéseknek valamennyi különleges jogrend idején, így veszélyhelyzet esetén is igazodnia kell a Vbö. 80. § (2) bekezdése szerinti tárgykörökhöz, ugyanakkor országgyűlési felhatalmazás ezek bevezetéséhez nem szükséges, kivéve természetesen, ha veszélyhelyzet idején ez egyúttal valamely törvényi rendelkezéstől eltéréssel vagy annak felfüggesztésével járna.

Veszélyhelyzet ideje alatt tehát a Kormány által rendeletben bevezethető rendkívüli intézkedések a sarkalatos törvényi keretek szerint a személyes szabadsággal és az életkörülményekkel, a gazdaság- és ellátásbiztonsággal, a közösségeket érintő biztonsági célú korlátozásokkal és a lakosság tájékoztatásával, az állami és önkormányzati működéssel, a törvényes rend, a közrend és a közbiztonság megóvásával vagy helyreállításával, az országvédelemmel és országmozgósítással összefüggően, továbbá a veszélyhelyzetet kiváltó esemény megelőzésével, kezelésével, felszámolásával, továbbá káros hatásainak megelőzésével, illetve

elhárításával közvetlenül összefüggő tárgykörben lehetségesek. A Kormánynak ezen túlmenően nem lehetséges rendkívüli intézkedést bevezetnie, és törvényektől eltérés esetén a további rendelkezésekhez az Országgyűlés külön felhatalmazása válik szükségessé.

A javaslat a jogbiztonság erősítése érdekében valamennyi különleges jogrendre általánosan érvényes jogalkotási garanciákat is megállapít a törvények és más jogszabályok hatályára nézve. E garanciák részben alkotmányossági, részben a jogrendszer egységét szem előtt tartó gyakorlati szempontokból fakadnak. A Kormány rendelete közvetlenül nem befolyásolhatja a hatályos törvényi joganyag terjedelmét, csupán azok alkalmazását. A Kormány számára ennek megfelelően nem lehetséges törvény, törvényi rendelkezés hatályba léptető vagy hatályon kívül helyező rendelkezésétől eltérni, valamint a Kormány törvény, törvényi rendelkezés hatályát nem függesztheti fel, mivel egy ilyen beavatkozás valójában a törvény tulajdonképpen módosítását jelentené. Ilyen esetekben – az Alaptörvénnyel összhangban – a hatályos törvényi rendelkezéstől eltérő vagy azt felfüggesztő alkalmazási szabályt kell alkotni, amelyhez veszélyhelyzet idején természetesen az Országgyűlés külön felhatalmazása szükséges.

A jogbiztonság követelményéből fakad emellett, hogy a hatályát veszített jogszabály, jogszabályi rendelkezés (legyen az akár törvény vagy rendelet) hatályban tartását, ismételt hatályba lépését a Kormány rendeletben nem rendelheti el. A normavilágosság és a kiszámítható szabályozás megköveteli, hogy valamely szabályozási tartalom fenntartása a hatályvesztését követően kizárólag az érintett rendelkezések ismételt megalkotásával legyen megvalósítható. Ezen szabály biztosítékot jelent, hogy az Országgyűlés általi felhatalmazásban adott időbeli és tárgybeli rendeletalkotási kereteken ne lehessen túllépni, és mindig világosan, átláthatóan kitűnjön a szabályozásból, hogy annak mely közjogi keretek (így különösen időbeli keretek) között kell és lehet érvényesülnie.

28. §

A javaslat gyakorlati tapasztalatok alapján a 180 napos időhatározást 6 hónapra módosítja, tekintettel arra, hogy a határidő számítása így egyszerűbben megvalósítható, közérthetőbben követhető. E szabály lesz érvényes mindkét típusú felhatalmazás esetén.

31. §

A javaslat a hatálybalépést az Alaptörvény tizenötödik módosításához igazodva állapítja meg.

32. §

A javaslat a sarkalatosági záradék megállapítását tartalmazza.

Végső előterjesztői indokolás a nemzetközi polgári repülésről Chicagóban, az 1944. évi december hó 7. napján aláírt Egyezmény Annex 1. és Annex 2. módosításainak kihirdetéséről szóló 2025. évi VI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, továbbá a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában kerül közzétételre.

A nemzetközi polgári repülésről Chicagóban, az 1944. évi december hó 7. napján aláírt Egyezményt (a továbbiakban: Egyezmény) a nemzetközi polgári repülésről Chicagóban, az 1944. évi december hó 7. napján aláírt Egyezmény és az annak módosításáról szóló jegyzőkönyvek kihirdetéséről szóló 1971. évi 25. törvényerejű rendelet hirdette ki. Az Egyezmény 37. cikke értelmében „a Szerződő Államok együttműködésre kötelezik magukat annak

érdekében, hogy a lehető legnagyobb egységességet biztosítsák a légi járművekre, a személyzetre, a légiutakra és a kiegészítő szolgáltatásokra vonatkozó szabályok, szabványok, eljárások és szervezési feladatok tekintetében minden olyan kérdésben, amelyben az egységesség könnyíti és fejleszti a repülést." A légi közlekedésre vonatkozó szabványok és ajánlott gyakorlatok az Egyezmény annexeiben kerülnek kihirdetésre.

Az Egyezmény annexe a nemzetközi polgári repülésről Chicagóban, az 1944. évi december hó 7. napján aláírt Egyezmény Függetlékeinek kihirdetéséről szóló 2007. évi XLVI. törvényben kerültek kihirdetésre.

A törvényjavaslat tartalmazza az Egyezmény Annex 1. 169-A–176. módosításait (és 1. sz. helyesbítését) és Annex 2. 41–46. módosításait (a továbbiakban Módosítások). A törvényjavaslat célja a Módosítások kihirdetése.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A Módosítások tartalmukat tekintve – a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 4. §-a alapján – törvényhozási tárgykört érintő szabályokat tartalmaznak, ezért a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (2) bekezdése és 9. § (1) bekezdése alapján a kihirdetés az Országgyűlés hatáskörébe tartozik.

A 2. §-hoz

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjában, illetve a (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a törvény mellékletei a Módosítások szövegének hivatalos magyar nyelvű fordításait és a hiteles angol nyelvű szövegeit tartalmazzák.

A 3. §-hoz

Hatálybaléptető rendelkezés.

A 4. §-hoz

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontjának megfelelően e rendelkezés tartalmazza a törvény végrehajtásáért felelős szerv (miniszter) megjelölését, továbbá rendelkezik az Annex 1. és Annex 2. egységes szerkezetbe foglalt magyar és angol szövegeinek közzétételéről.

Végső előterjesztői indokolás az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Szervezetének tagjai közötti partnerségi megállapodás kihirdetéséről szóló 2025. évi VII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Szervezetének tagjai közötti partnerségi megállapodás (a továbbiakban: Partnerségi Megállapodás) az Európai Unió és 79 Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni állam (AKCS-államok) közötti kapcsolatokat szabályozó új jogi keretként fog szolgálni, felváltva a 2003. április 1-től hatályos Cotonoui Megállapodást.

A Partnerségi Megállapodás célja, hogy megerősítse az EU és az AKCS országok képességét a globális kihívások közös leküzdése érdekében. Az egyezmény az alábbi prioritásokra fókuszál: demokrácia és emberi jogok, fenntartható gazdasági növekedés és fejlődés, éghajlatváltozás, humán és társadalmi fejlődés, béke és biztonság, migráció és mobilitás. A Partnerségi Megállapodás számos nemzetközileg elfogadott szabványra és célra épít. Az Agenda 2030 (a fenntartható fejlődési célok) és az éghajlatváltozásról szóló Párizsi Megállapodás áll a megállapodás és a partnerek jövőbeli tevékenységeinek középpontjában. Továbbá figyelembe veszi a fenntartható fejlődés különböző, egymással összekapcsolódó – gazdasági, társadalmi, környezeti vagy biztonsági vonatkozású – szempontjait.

A részes felek a Partnerségi Megállapodást hatálybalépéséig annak egyes rendelkezéseit ideiglenesen alkalmazzák.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A Partnerségi Megállapodás tartalmát tekintve törvényhozási tárgykört érintő szabályokat tartalmaz, ezért a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdés a) és (3) bekezdés a) pontjában foglaltakra tekintettel a Partnerségi Megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást.

2. §

Az Nsztv. 7. § (2) bekezdése és 9. § (1) bekezdése szerint a kihirdetés az Országgyűlés hatáskörébe tartozik.

3. §

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelően a törvény 1. melléklete a Partnerségi Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövegét tartalmazza.

A Partnerségi Megállapodás innovatív „3 az 1-ben” szerkezettel rendelkezik, azaz egy minden ország számára általános részből, amely meghatározza az értékeket és prioritásokat, valamint három regionális jegyzőkönyvből (Afrika, Karib-térség, Csendes-óceán), amelyek az egyes régiók igényeihez és dinamikájához igazodnak, ezáltal alkalmas az adott térség sajátos kihívásainak kezelésére. A „3 az 1-ben” szerkezet a Partnerségi Megállapodással létrehozni kívánt intézményi struktúrában is megmutatkozik, azaz külön intézményi kerettel rendelkezik majd az AKCSÁSZ–EU fél, illetve minden régióknak saját intézményi kerete lesz.

Az általános rész átfogó célkitűzéseket és alapelveket mutat be. A szerződő felek együttműködnének annak érdekében, hogy elősegítsék a strukturális gazdasági átalakulást, a zöldebb gazdaságok kiépítését és az azokra való áttérést. Számos olyan gazdasági és ahhoz szorosan kapcsolódó intézkedést tartalmaz, amely hozzájárulna a térség gazdasági növekedéséhez, erre tekintettel fontos kötelezettségvállalásokat tartalmaz többek között a következőkre vonatkozóan: befektetéseket ösztönző környezet megteremtése, együttműködés a tudomány, a technológia, az innováció, a kutatás, a kereskedelem és az iparosítás terén, tudásalapú társadalmak kialakítása, digitalizáció előmozdítása, versenyképesség javítása, oktatás és képzés. A Partnerségi Megállapodás előmozdítja a magánszektor fokozottabb szerepvállalását az inkluzív és fenntartható növekedés biztosításában, valamint a munkahelyteremtésben.

A Partnerségi Megállapodás további célja a környezeti fenntarthatóság általános érvényre juttatása, az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményében és a Párizsi Megállapodásban kitűzött célok elérésének az elősegítése. Az éghajlatváltozás hatásainak kezelése érdekében összehangolt együttműködést sürget nemzetközi, regionális, régiók közötti és nemzeti szinten.

A Partnerségi Megállapodás nagyobb hangsúlyt fektet a nemzetközi fórumokon való együttműködésre és a globális szövetségek kiépítésére. Az EU és tagállamai, valamint az AKCSÁSZ tagjai együttesen az ENSZ-ben helyet foglaló tagok több mint felét képviselik, ezáltal lehetőséget biztosítva, hogy a közös prioritások hangsúlyosabban kifejezésre kerüljenek és a döntéshozatal során valós befolyást szerezzenek.

A Partnerségi Megállapodás migrációval és a mobilitással – annak minden aspektusában – foglalkozik. A szerződő felek elismerik, hogy ezen a területen fokozott együttműködésre van szükség a migráció hatékony kezelése érdekében. A fent megjelölt célkitűzések, különösen a gazdasági, fejlesztési, valamint a környezetvédelem és természeti erőforrásokkal való gazdálkodás, mind hozzájárulnak a migrációs válság leküzdéséhez. Az illegális migránsok visszatérésével és visszafogadásával kapcsolatos együttműködés javítása a Partnerségi Megállapodás kulcsfontosságú eleme. Ehhez társul a visszatérésre és visszafogadásra vonatkozó operatív rendelkezéseket tartalmazó melléklet.

Az Afrikára vonatkozó regionális jegyzőkönyv az általános részben megfogalmazott stratégiai célkitűzéseket kifejezetten a régió szükségleteihez igazított prioritásokkal konkretizálja.

Különös hangsúlyt fektet a humán tőke és a készségek javítására, a beruházási környezetre, a szellemi tulajdonra, a kék gazdaságra, valamint a nyersanyag-kitermelő iparágakra és a feldolgozásra; az egyenlőtlenségek és a társadalmi kohézió kezelésére, és kiemeli a tisztességes munka szükségességét. A prioritások között szerepel a nők és gyermekek jogainak, a kulturális értékeknek és ismereteknek, valamint a fogyatékkal élő személyeknek nyújtott segítségnek a további előmozdítása is. A környezetvédelem, természeti erőforrásokkal való gazdálkodás és éghajlatváltozás terén középpontba helyezi a jobb földgazdálkodást, a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák megőrzését és helyreállítását, a jobb óceánpolitikai irányítást és a körforgásos gazdaságot. A béke és biztonság központi kérdés, amely biztosítja a többi prioritás megvalósulását. A Felek kötelezettséget vállalnak arra, hogy együttműködnek a konfliktusok békés rendezése, valamint a szervezett bűnözés, a terrorizmus, az erőszakos szélsőséges és a számítástechnikai bűnözés növekvő fenyegetése elleni küzdelemben. Az emberi jogok, demokrácia és kormányzás tekintetében különös hangsúlyt fektet a nemek közötti egyenlőségre, a jogállamiságra, az igazságszolgáltatásra és a pénzügyi kormányzásra. A migráció tekintetében kiegyensúlyozott, átfogó és koherens megközelítést használ, egyrészt rendelkezik a legális migrációról és mobilitásról, másrészt előírja, hogy a nemzetközi joggal összhangban kell kezelni az irreguláris migrációt, a migráncsempészetet és az emberkereskedelmet.

A Karib-tengeri térségre vonatkozó regionális jegyzőkönyv figyelembe veszi, hogy az elkövetkezendő évek döntő fontosságúak lesznek a karibi térség számára ahhoz, hogy megelőzze, előre jelezze és alkalmazkodjon az éghajlatváltozás hatásaihoz, amelyek erősen érintik földjeit és lakosságát. Ugyanilyen fontos kihívás lesz az óceáni és tengeri erőforrások – más néven a „kék gazdaság” – fenntartható felhasználásából származó előnyök kiaknázása, illetve a régió növekedési potenciáljának kiaknázása az egyenlőtlenségek csökkentése érdekében. Erre tekintettel az alábbi prioritásokra fekteti a hangsúlyt: inkluzív és fenntartható gazdasági növekedés és fejlődés támogatása a kereskedelem, a beruházások és a magánszektor fejlesztése a fenntartható iparosítás révén, a környezeti fenntarthatóság és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képesség javítása az éghajlatváltozás mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra irányuló fellépés révén, a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás folytatása, a környezetkárosodás visszafordítása, inkluzív, békés és biztonságos társadalmak kialakítása, különös tekintettel az emberi jogok, a nemek közötti egyenlőség, az igazságszolgáltatás és a kormányzás előmozdítására, az emberi és társadalmi fejlődésbe való beruházás, a szegénység és a növekvő egyenlőtlenségek kezelése, valamint annak biztosítása, hogy senki ne maradjon le.

A jegyzőkönyv különös figyelmet fordít Haitire, a karib-tengeri térség legkevésbé fejlett országára, annak érdekében, hogy orvosolják az ország strukturális gyengeségeit, miközben támogatják intézményei konszolidációját, javítják a kormányzást, és csökkentik a szegénységet valamint a társadalmi egyenlőtlenségeket.

A Csendes-óceáni térségre vonatkozó regionális jegyzőkönyv értelmében az EU és a csendes-óceáni AKCSÁSZ tagjai együtt fognak működni a politikai partnerség megerősítése, valamint az óceánok és a tengerek különböző fenyegetésekkel szembeni védelme érdekében, beleértve az éghajlatváltozást, az óceánok savasodását és a korallfehérítést, a túlzott kiaknázást, valamint a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatot. További prioritások: a jogállamiságon és a jó kormányzáson alapuló demokratikus, békés társadalmak kiépítése, a nemek közötti egyenlőség és a pénzügyi kormányzás előmozdítása, az inkluzív és fenntartható gazdasági növekedés támogatása a beruházások és a magánszektor fejlesztésének támogatása révén, különös tekintettel a kék gazdaságra és a fokozott konnektivitásra, az óceánpolitikai irányítás, valamint az élő tengeri erőforrások megőrzésének és fenntartható kezelésének megerősítése, az emberi és társadalmi fejlődésbe való beruházás, az egyenlőtlenségek kezelése és annak biztosítása, hogy senki ne maradjon le, különös figyelmet fordítva a fiatalok előmozdítására, valamint a nők és lányok gazdasági, társadalmi és politikai szerepvállalásának növelésére.

A Felek megerősítik azon célkitűzésüket, hogy 2050-re elérjék a karbonsemlegességet. Emellett erőfeszítéseket tesznek a csendes-óceáni térség és az EU tengerentúli országai és területei közötti kapcsolatok megerősítésére.

A Mellékletekben szereplő rendelkezések, épp úgy, mint az általános részben szereplő rendelkezések, jogilag kötelező erejűek a Partnerségi Megállapodás valamennyi részes felére nézve. Az I. melléklet a visszatérésre és visszafogadásra vonatkozó operatív rendelkezéseket tartalmaz, míg a II. melléklet az Európai Beruházási Bank műveleteivel kapcsolatban tartalmaz egyedi rendelkezéseket.

4. §

Hatályba léptető rendelkezés. A hatálybalépés napját – az Nsztv. 10. § (4) bekezdésének megfelelően – a külpolitikáért felelős miniszter a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

A Partnerségi Megállapodás 98. cikk 1. bekezdésének megfelelően a megállapodás az azt a napot követő második hónap első napján lép hatályba, amelyen az Európai Unió és tagállamai és az AKCSÁSZ tagok legalább kétharmada lezárta az erre vonatkozó belső eljárásait, és letétbe helyezte az Európai Unió Tanácsának Főtitkárságánál a kötelező hatály elismeréséről szóló okiratát.

A hatálybalépést megelőzően a Partnerségi Megállapodás rendelkezéseit a felek ideiglenesen alkalmazzák a Partnerségi Megállapodás 98. cikk 4. bekezdésében foglaltak, illetve az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Szervezete (AKCSÁSZ) tagjai közötti partnerségi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról szóló 2023. július 20-i 2023/2861 tanácsi határozatában (a továbbiakban: tanácsi határozat) foglaltak szerint.

A Partnerségi Megállapodás vegyes jogi természetéből eredően egyaránt tartalmaz EU, illetve tagállami hatáskörbe tartozó rendelkezéseket. A tanácsi határozat 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a Partnerségi Megállapodást ideiglenesen kell alkalmazni az Unió és az AKCSÁSZ tagjai között, amennyiben annak rendelkezései az Unió hatáskörébe tartozó kérdésekre vonatkoznak, beleértve a közös kül- és biztonságpolitika meghatározására és végrehajtására vonatkozó uniós hatáskörbe tartozó olyan kérdéseket, amelyek az Unió vonatkozásában alkalmazandók, azaz az ideiglenes alkalmazás alól kizár minden olyan rendelkezést, ami nem tartozik az EU hatáskörébe. A 4. cikk (1) bekezdésben meghatározott általános rendelkezésen felül a 4. cikk (2) és (3) bekezdése tartalmazza azokat a további rendelkezéseket, amelyeket a Tanács – hatásköri vizsgálat nélkül – kizár az ideiglenes alkalmazás köréből.

5. §

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontjának megfelelően tartalmazza a Partnerségi Megállapodás végrehajtásáért felelős szerv megjelölését.

Végső előterjesztői indokolás az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Kirgiz Köztársaság közötti Megerősített Partnerségi és Együttműködési Megállapodás kihirdetéséről szóló 2025. évi VIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslat célja az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Kirgiz Köztársaság közötti Megerősített Partnerségi és Együttműködési Megállapodás kötelező hatályának elismerése, valamint törvényben való kihirdetése.

Az egyes közép-ázsiai országokkal kötött „második generációs” megállapodások közül a Kirgizisztánnal kötött Megerősített Partnerségi és Együttműködési Megállapodás a második, amelyet a Kazahsztánnal kötött megállapodást követően véglegesítettek. A Megállapodás az Európai Unió és a Kirgiz Köztársaság

között 1999-ben életbe lépett Partnerségi Együtműködési Megállapodás jelenlegi jogi keretének helyébe lép. A Kirgizisztánnal kötendő megállapodás az Európai Unió közép-ázsiai fokozott politikai és gazdasági szerepvállalása tekintetében további előrelépésnek minősül. A Megállapodás alapot nyújt az EU és tagállamai Kirgizisztánnal folytatott hatékonyabb együttműködésére a politikai párbeszéd megerősítése és a számos területen folytatott együttműködés fokozása révén. A Megerősített Partnerségi és Együtműködési Megállapodás olyan együttműködési területeket érint, mint a kereskedelem és beruházás, az egészségügy, a környezetvédelem, az éghajlatváltozás, az energiaügy, az adóügy, az oktatás és a kultúra, a foglalkoztatási és szociális kérdések, a tudomány, technológia, és innováció, zöldtechnológiák, valamint a közlekedésügy. Kiterjed továbbá a jogi együttműködésre, a migrációra, a szervezett bűnözésre és a korrupció elleni küzdelemre.

A Megállapodás mind a politikai, mind pedig gazdasági kapcsolatokat tekintve kiemelt szerepet tölt be az Európai Unió és a tagállamok, így Magyarország számára is. A politikai párbeszéd intézményesítésével hozzájárul az adott harmadik állam demokratikus fejlődéséhez, és segíti a kapcsolatokat elmélyítését.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdés a) pontjára és (2)–(3) bekezdésére figyelemmel, a Megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés ad felhatalmazást.

2. §

A Megállapodást az Nsztv. 9. § (1) bekezdése értelmében törvénnyel szükséges kihirdetni.

3. §

Az Nsztv. (1) bekezdésének b) pontjában foglaltaknak megfelelően a törvényjavaslat ezen szakasza és az 1. melléklet a Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövegét tartalmazza. A Megállapodás 9 címből és 60 cikkből áll, felépítése a következő: Jelleg és hatály (I. cím), Kétoldalú, regionális és nemzetközi együttműködés (II. cím), Együtműködés a nemzetközi béke, biztonság és stabilitás terén (III. cím), Kereskedelmi és beruházási együttműködés (IV. cím), Együtműködés a jogérvényesülés és a biztonság terén (V. cím), Együtműködés más területeken (VI. cím), Együtműködés a tudomány, a technológia és az innováció területén (VII. cím), Az együttműködés eszközei (VIII. cím), Intézményi keret (IX. cím), és Záró rendelkezések (IX. cím).

4. §

A Megállapodás belső jogi hatálybalépésének napjáról rendelkezik, amely az Nsztv. 10. § (3) bekezdése értelmében egybeesik a nemzetközi jogi hatálybalépés időpontjával. A törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba. A Megállapodás hatálybalépésének naptári napját, továbbá a kihirdető jogszabálynak a Megállapodás kihirdetéséről rendelkező 2. és 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

5. §

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontja alapján a törvény tartalmazza a Megállapodás végrehajtásáért felelős szerv (miniszter) megjelölését.

6. §

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

**Végső előterjesztői indokolás
az egyes állami tulajdonban lévő részvénytársaságokkal kapcsolatos törvények módosításáról szóló
2025. évi IX. törvényhez**

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Jelen törvénymódosítás célja a Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság befektetési jegyeire vonatkozó tőkekiegyenlítési elszámolás és az állami készfizető kezesség beváltását követő elszámolási szabályok bevezetése, valamint külföldi követelések értékesítésével kapcsolatos jóváhagyási folyamat és hatáskörök szabályozása. Jelen törvénymódosítás célja, hogy a hazai ipar és gazdaság fellendítésén keresztül az új lakásfejlesztési tőkeprogram indításával a társasházak (lakások) építésével segítse elő a lakáshoz jutást, figyelembe véve a minőségi lakhatási feltételek mellett az energiahatékonyság, a környezetvédelem és a társadalom-fejlesztési szempontok érvényesülését is. Jelen törvénymódosítás célja, egy kockázatkezelési mechanizmus kialakítása a tőkekiegyenlítés rendszerével, amely az Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: MFB Zrt.) esetleges tőkeigényét csökkenti, mérsékelve és kiszámíthatóbbá téve ezzel a költségvetés esetleges terheit, és növelve az MFB Zrt. forrásbevonási lehetőségeit.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***1. §**

A törvényjavaslat a Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Exporthitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvényt (a továbbiakban: Exim törvény) egy új 6/A. §-szal egészíti ki annak érdekében, hogy az Exim törvény a segélyhitelek kamattámogatásával és a kamatkiegyenlítéssel analóg módon rögzítse, hogy az állam a központi költségvetés terhére – kormányrendeletben megállapított feltételek szerint és módon – biztosítja az Eximbank részére az általa az Exim törvény 2. § (1a)–(1d) bekezdései szerinti alapokba befektetett tőkének és az alap vagy harmadik személy által az Eximbank részére a befektetési jegyekhez kapcsolódóan bármely jogcímen kifizetett összeg különbözetét. A tőkekiegyenlítés alapján a költségvetés – fő szabály szerint – az alapok zárásakor megtéríti az Eximbank részére az Eximbank által az alap részére teljesített vagyoni hozzájárulás és az alap zárásáig az alap által az Eximbank részére teljesített összeg különbözetét. A javasolt szabályozás azt is rögzíti, hogy amennyiben viszont az alap zárásakor az Eximbank az adott alap tekintetében elvárt hozam feletti hozamot realizál, úgy az elvárt hozam feletti hozam tekintetében befizetési kötelezettsége keletkezik a költségvetés részére.

2. §

A törvényjavaslat az Exim törvény 8/A. § (1b) bekezdés b) pontjának pontosítását tartalmazza a külföldi követelések értékesítésével kapcsolatos hatáskörök, határidők tekintetében annak érdekében, hogy a döntési folyamatokhoz szabályozottabb keretet biztosítson. Az Exim törvény 8/A. § (1) bekezdése alapján az Eximbank és a Mehib a követelés behajtása, vagy harmadikszemély útján történő behajtása során az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) és a végrehajtására kiadott rendeletek (a továbbiakban: Áhtvr.)

rendeleteinek figyelembevételével köteles eljárni az Exim törvényben foglalt eltérésekkel. Az Exim törvény hatályos 8/A. § (1b) bekezdés kimondja, hogy a külföldi kötelezettel szemben fennálló követelés értékesítéséről, átutemezéséről, illetve részletfizetési lehetőségéről az államháztartásért felelős miniszter a külgazdasági ügyekért felelős miniszter írásos véleményének ismeretében dönt. A törvényjavaslat törli az Exim törvény fent idézett rendelkezését és a külgazdasági ügyekért felelős miniszter véleményezési kötelezettségét a külföldi követelések vonatkozásában, így a jövőben – az Áht. és Áhtvr. rendelkezéseitől is eltérően – az államháztartásért felelős miniszter külföldi követelések esetén is önállóan dönt az Exim törvény 8/A. § (1b) bekezdése szerinti esetekben.

3. §

Felhatalmazó rendelkezés az Eximbank tőkekiegyenlítési rendszere részletes szabályainak megállapítására vonatkozó kormányrendelet megalkotására.

4. §

A törvényjavaslat rögzíti, hogy a tőkekiegyenlítés nem vonatkozik azon befektetési alapok által kibocsátott befektetési jegyekre, ahol az alap futamideje a jogszabálmódosítás hatálybalépését megelőzően már lejárt, de az alap megszüntetési eljárása még nem került hivatalosan lezárásra.

5. §

Az Exim törvény 8/A. § (1b) bekezdés b) pontjának módosításához, valamint a tőkekiegyenlítési rendszer bevezetéséhez kapcsolódó szövegcsere módosítások.

6. §

A törvényjavaslat rögzíti az Exim törvény 6. § (4) bekezdésének törlését, tekintettel arra, hogy a 6. § (4) bekezdés szerinti rendelkezés beépítésre került a 6/A. § b) pontjába.

7. §, 12–13. §

Az egyes állami tulajdonban álló gazdasági társaságok felett az államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességének gyakorlójaként az MFB Zrt. a továbbiakban nem az MFB törvény 1. mellékletében kerül kijelölésre, amelyre figyelemmel az MFB törvény normaszövegében az 1. mellékletre hivatkozást tartalmazó rendelkezések technikai módosítására is sor kerül. Az MFB Zrt. forráskihelyezési aktivitásának növelése érdekében a befektetési alap által kibocsátott, az MFB Zrt. által lejegyzett befektetési jegyre teljesített vagyoni hozzájárulások együttes összege nem haladhatja meg az MFB Zrt. szavatoló tőkéjének háromszáz százalékát.

8. §

A módosítással elérni kívánt cél, hogy a tőkekiegyenlítés rendszerének kialakításával kiszámíthatóbbá tegye az MFB Zrt. tőkehelyzetének alakulását csökkentve ezzel a költségvetés esetleges terheit.

9–10. §

A módosítással elérni kívánt cél, hogy ügyfélcsoport-minősítés kivételi szabályai fogalmának meghatározása pontosításra kerüljön, ugyanis a befektetési jegyekben megjelenő kitettségek a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet logikája alapján számos esetben indokolttá tennék ügyfélcsoportok képzését, illetve az egy-egy ügyfél esetében megjelenő tőke- és hitelkitettség összeszámítását, ez azonban a bank speciális szerepére és tudatos kockázatvállalására tekintettel szükségtelen. Az MFB Zrt. a hatályos közösségi jog alapján mentesül az uniós jog hitelintézetekre irányadó prudenciális szabályai alól, a magyar jogalkotó szabadon állapítja meg az MFB Zrt. mint fejlesztési intézmény kockázatvállalására irányadó szabályokat. Indokolt, hogy a jogalkotó a bank speciális fejlesztési intézmény jellegének megfelelően az ebben a körben korábban már hatályba léptetett kivételszabályokat kiegészítse, pontosítsa az MFB törvényben.

11. §

A gyakorlati tapasztalatok alapján felmerülő igényekre figyelemmel a módosítást követően az MFB Zrt. esetében a Hpt. 17/A. § (1) bekezdését azzal az eltéréssel szükséges alkalmazni, hogy az MFB Zrt. mint a szerződésbe belépő pénzügyi intézmény húsz szerződésnél vagy 10 milliárd forintnál kisebb szerződésállományt is átvehet a Felügyelet engedélyével.

14. §

Hatályba léptető rendelkezés.

**Végső előterjesztői indokolás
az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény módosításáról szóló 2025. évi X. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

Az egyszerűsített foglalkoztatás szigorított szabályozása szerint a munkavállaló által egy évben ilyen formában ledolgozható munkanapok száma legfeljebb százhusz nap lehet, de ez a megoldás a mezőgazdasági idénymunkánál aránytalan nehézséget okoz. Ezért szükségessé vált az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Efo. tv.) felülvizsgálata annak érdekében, hogy a mezőgazdasági szektor működőképessége az irányadó jogszabályi környezetben akadálymentes maradjon. A módosítás alapján lehetőség van mezőgazdasági idénymunka esetén az évi százhusz napon túl még kilencven napig foglalkoztatni a munkavállalót, magasabb közteher fizetése mellett. A módosítás érinti az alkalmi munka szabályozását is, azzal, hogy az azonos felek közti foglalkoztatás esetében kikerül a törvényből a kilencven napos éves megkötés.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***1–2. §**

A mezőgazdasági idénymunka esetén a tárgyévre – munkavállalónként – irányadó 120 nap további 90 nappal meghosszabbítható, azzal, hogy a további 90 napra vonatkozóan magasabb a közteher mértéke, mint az irányadó 120 napra megállapított mérték. A mezőgazdasági ágazatban azért szükséges az Efo. tv. szerinti idénymunkában teljesíthető napok számának növelése, mert a tavaszi-nyári időszak idényjellegű munkái után az őszi betakarítás vagy egyéb, ehhez az időszakhoz kötődő mezőgazdasági munka már nem lenne megoldható mezőgazdasági idénymunkás foglalkoztatásával.

Jogtechnikai pontosítás az eddigi 1. § (4a) bekezdés szövegének 1. § (3a) bekezdésbe helyezése.

3. §

A munkavállaló alkalmi munka esetén is 120 napot teljesíthet a tárgyévben azzal, hogy a módosítás alapján kikerül az Efo. tv.-ből az azonos felek közti éves 90 napos megkötés. Ezzel az egyszerűsített foglalkoztatásban – alapesetben – egy tárgyévben minden formában összesen 120 nap munkavállalási lehetőség jut egy munkavállalónak, amit akár egy munkáltatónál is teljesíthet alkalmi munka esetén is.

4-6. §

A mezőgazdasági idénymunkára vonatkozó módosítása miatt szükséges külön-külön pontban rendezni a személyi jövedelemadó-, szociális hozzájárulási adó- és járulékfizetési kötelezettségekre vonatkozó szabályozás kapcsán a mezőgazdasági és turisztikai idénymunkát.

A közteherfizetés mértékére és a nyugellátás számításának alapjára vonatkozó rendelkezések módosítását is a mezőgazdasági idénymunka esetén alkalmazható további 90 nap új szabálya indokolta. Mezőgazdasági idénymunka esetén a további 90 napra számított közteher összege magasabb, mint a 90 napot megelőző 120 napra számított közteher. A magasabb összegű közteher a további 90 nap kezdő napja szerinti tárgyhónap első napján érvényes minimálbér törvényben meghatározott százaléka. A nyugellátás számításának alapja az előzőekhez igazodik.

Ezen túlmenően szükséges általános jelleggel szabályozni, hogy milyen mértékkel kell teljesíteni a közterhet.

7. §

Ezzel a rendelkezéssel a módosítási javaslat kiküszöböli a kedvezőbb közteher elérése érdekében a hónapokkal előre történő egyszerűsített foglalkoztatási jogviszony bejelentésével összefüggő visszaéléseket, továbbá, teljes évre – azaz év első napjától – alkalmazandó a magasabb közteher fizetési kötelezettség.

8. §

A törvény melléklete, az egyszerűsített munkaszerződés – adminisztráció-csökkentő célú – módosítása alapján lehetővé válik, hogy a munkáltató rögzítse a munkaidő kezdő és befejező időpontját, ezzel a munkabér, esetleges bérpótlékok pontos elszámolása érdekében már nem kell külön nyilvántartást vezetni.

9. §

Hatályba léptető rendelkezés.

**Végső előterjesztői indokolás
a személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosításáról szóló
2025. évi XI. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Magyarország polgárainak alapvető joga, hogy hazájuk minden pontjáról – akár a legkisebb településről – megfelelő színvonalú közszolgáltatással jussanak el lakókörnyezetükből az adott térség közigazgatási központjába, biztosítva ezzel az alapvető élethelyzetekhez szükséges mobilitási lehetőségeket.

E fontos jog levezethető az Alaptörvényből, annak tartalmával – az alapellátás pontos meghatározásával – azonban az állam mostanáig adósa maradt polgárainak.

A személyszállítási közszolgáltatások igénybevételére vonatkozó alapvető joggal kapcsolatos törvény (Sztv.) ezt az adósságot rendezi.

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosítása következtében megvalósul az alapellátásra vonatkozó szabályozás egyszerűsítése, a települések és a járásközpontok közötti kapcsolatra

vonatkozó szabályok egységesítése. Az új jogszabály révén ugyancsak kiegészülnek azok az alapelvek, amelyek az alapellátás biztosítása során a jövőben alkalmazandók.

A módosítás az alapellátás tartalmának pontos meghatározásával és érvényesítésével, ezzel egyidejűleg pedig a szabályozás rugalmasabbá tételével nem csupán azt teszi lehetővé, hogy a személyszállítási közszolgáltatások ellátása – mind a feladatellátás, mind az utasok érdekei szempontjából – hatékonyabbá váljon. Hozzájárul ahhoz is, hogy az ország belső kohéziója erősödjék, a nagyvárosi vonzaskörzetek és a kistelepülések kínálta életlehetőségek kiegyenlítődjenek, a vidéki Magyarország megtartó ereje pedig növekedjék.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A preambulum meghatározza a törvény célját, figyelemmel a közlekedési közszolgáltatásoknak az Alaptörvényben rögzített alapjogok – így különösen a művelődéshez, az oktatáshoz, a munkavállaláshoz, a szociális biztonsághoz, az egészségügyi ellátáshoz, a közszolgáltatásokhoz való hozzáféréshez való jogok – érvényesülése érdekében betöltött szerepére is.

A 2. §-hoz

A módosítás az alapellátás fogalom-meghatározásának pontosítását tartalmazza, a törvényben meghatározott elvek alapján lehet az alapellátás teljesítésére vonatkozó részletszabályokat miniszteri rendeletben meghatározni.

A 3. §-hoz

A módosítás – többek között az esélyegyenlőség és a vidékfejlesztés szolgálatában – kiegészíti a személyszállítási közszolgáltatások biztosítására vonatkozó alapelveket a vidéki lakosság és a munkaerő mobilitásának támogatása, az oktatás, a szociális és egészségügyi szolgáltatások elérhetősége, a gazdaság támogatása, környezetvédelem, fenntarthatóság és a hatékonyság szempontjaival.

A 4. §-hoz

Módosításra kerülnek a különböző településtípusok esetében nyújtandó személyszállítási közszolgáltatások mennyiségi és minőségi jellemzői. A módosítás következtében a szabályozás egyszerűsítése történik lépcsőzetes logikával felépítve, település-járasszékhely-megyeszékhely-főváros viszonylatban egységes szabályozás kerül meghatározásra. Az alapellátás keretében a korábbiaktól eltérően nem csak a hétköznapokra vonatkozóan, hanem a hét minden napján kötelezően biztosítandó lesz a település és a járásközpont viszonylatában napi háromszor, egyéb – a törvényben felsorolt – viszonylatokon napi kétszer településenként a közvetlen eljutás. Részletesen meghatározásra kerülnek továbbá a személyszállítási közszolgáltatás kialakítása során figyelembe veendő elvek.

Az 5. §-hoz

A módosítás lehetővé teszi, hogy a vasúti személyszállítási közszolgáltatás biztosítását akadályozó tényezők fennállása esetén, azok megszűnéséig, rugalmasabban lehessen vonatpótló szolgáltatást végezni.

A 6. §-hoz

A módosítás a még elégséges szolgáltatásra vonatkozó szabályok módosításával kellő egyensúlyt kíván teremteni a közszolgáltatás és a sztrájkjog gyakorlása között azzal, hogy sztrájk esetén előre kiszámítható jogi kereteket ad: a személyszállítási közszolgáltatónak minden évben sztrájkmenetrendet kell készítenie, amelyben az alapellátás nem sérülhet, és azt jóváhagyásra meg kell küldenie a megrendelőnek. Az országos, regionális és elővárosi személyszállítási közszolgáltatások esetében a még elégséges szolgáltatás mértékéig legalább a megrendelő által jóváhagyott sztrájkmenetrendet szükséges biztosítani, míg helyi személyszállítási közszolgáltatások esetében marad a megrendelt személyszállítási szolgáltatás mennyiségének 66%-a. A közszolgáltató és a megrendelő közötti megállapodás, megegyezés végső soron a kölcsönös együttműködést, a sztrájkjog kiszámíthatóbb gyakorlását

szolgálja. A közszolgáltatásban részesülő lakosság kellő ellátása és a kiszámíthatóság érdekében a módosítás egyértelművé teszi, hogy sztrájk esetén a jóváhagyott sztrájkmenetrendtől eltérni nem lehet az utasok hátrányára.

A 7. §-hoz

Átmeneti rendelkezések.

A 8. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezések.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Bíró Attila.

A szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <https://www.magyarokzlony.hu> honlapon érhető el.